

Працюючи у складі міні-груп по створенню проекту, студент не лише набуває досвіду соціальної взаємодії в творчому колективі однодумців, формує власне уявлення про принципи співпраці і наукової організації праці, але і використовує отримані знання в своїй діяльності, привласнивши їх, позначивши тим самим своє становлення суб'єктом пізнання, розвиваючи в сукупності всі сторони особового «я» в конкретній діяльності, її самоконтроль і самоаналіз. Це сприяє саморозвитку студента, підвищенню його статусу як суб'єкта учбового процесу.

Метод проектів може мати широке застосування в навчальному процесі у вищій школі при проведенні семінарських та практичних занять. Така форма організації навчання дозволяє підвищити ефективність навчання. Вона забезпечує систему дієвих зворотних зв'язків, що сприяє розвитку особи, самореалізації не лише студентів, але і педагогів, що беруть участь в розробці проекту. Їм надаються нові можливості осмислення власного досвіду, вдосконалення своєї професійної майстерності, подальшого поглиблення педагогічної співпраці, направленої на зміцнення міжпредметних зв'язків, вироблення єдності вимог, що кінцем кінцем сприяє оптимізації учбового процесу на основі його інформатизації.

Таким чином, суть проектного навчання полягає в тому, що студент у процесі роботи над учбовим проектом осягає реальні процеси, об'єкти, ситуація передбачає знаходження кожним конкретних рішень, залучення їх до проникнення глибин явищ, процесів і конструюванню нових об'єктів.

СУТНІСТЬ ПРАВ ЦЕНТРУ ЕКСТРЕНОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

Стрельченко О.Г., к.ю.н., доцент кафедри адміністративного права і процесу НАВС

Екстрена медична допомога це медична допомога, яка полягає у здійсненні працівниками системи екстреної медичної допомоги відповідно до цього Закону невідкладних організаційних, діагностичних та лікувальних заходів, спрямованих на врятування і збереження життя людини у невідкладному стані та мінімізацію наслідків впливу такого стану на її здоров'я.

Забезпечення організації та надання екстреної медичної допомоги на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці здійснює центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, який є закладом охорони здоров'я та є юридичною особою, із самостійним балансом, відповідними рахунками в органах казначейства і банках, має печатку та бланк із своїм найменуванням.

Його діяльність здійснюється на підставі Типового положення про центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф та Закону України «Про екстрену медичну допомогу».

Так, вищезазначений Центр забезпечує: прийняття викликів екстреної медичної допомоги; формування, оброблення та передачу інформації про виклики екстреної медичної допомоги; координацію дій бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги та закладів охорони здоров'я щодо надання екстреної медичної допомоги; взаємодію з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, закладами, підприємствами, установами та організаціями; надання виїзної консультативної медичної допомоги; ведення статистичного, обліку та звітності; розрахунок необхідної кількості та планування місцезнаходження пунктів постійного і тимчасового базування бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги для своєчасного надання населенню екстреної медичної допомоги відповідно до цього Закону, внесення на розгляд органу, уповноваженого управляти центром екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, відповідних пропозицій; залучення у разі потреби закладів охорони здоров'я, які не входять до системи екстреної медичної допомоги, та їх працівників і технічних ресурсів до надання медичної допомоги у разі виникнення надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків.

Варто відзначити, що Центр має наступні права:

використовувати наявний ресурс для виконання своєї функції в межах адміністративно-територіальної одиниці рішенням оперативного-диспетчерської служби Центру;

самостійно планувати та реалізовувати свою діяльність у межах повноважень, наданих цим Положенням;

запитувати та отримувати необхідну інформацію для виконання покладених функцій від лікувально-профілактичних закладів, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в межах адміністративно-територіальної одиниці;

здійснювати контроль щодо готовності лікувально-профілактичних закладів і установ адміністративної території до роботи за умов НС;

взаємодіяти з лікувально-профілактичними закладами та підприємствами невідкладного профілю з питань організації та надання екстреної медичної допомоги;

розробляти пропозиції щодо планування графіків чергування лікувально-профілактичних закладів адміністративної території з приводу надання екстреної медичної допомоги;

розробляти та видавати для лікувально-профілактичних закладів адміністративної території рекомендації, інформативні листи, інші методичні документи з питань екстреної медичної допомоги та медицини катастроф;

організувати підготовку з питань екстреної медичної допомоги та медицини катастроф медичних і немедичних працівників адміністративної території за програмами, затвердженими МОЗ України.

Працівники Центру мають право безперешкодного доступу на об'єкти і території з метою виконання функцій, пов'язаних з ліквідацією медико-санітарних наслідків НС.

Отже, із реформування медичної галузі, у частині впровадження екстреної медичної допомоги впливає, що покладені задачі та функції, права та обов'язки екстреної медичної допомоги практично дублюються із службою швидкої медичної допомоги. Саме тому, для більш успішної ефективної діяльності, в тому числі виконання основної своєї задачі, щодо забезпечення населення України в доступній, своєчасній, якісній екстреній медичній допомозі, назріла необхідність в регіонах створити обласні станції швидкої медичної допомоги. Це дасть можливість структурувати систему швидкої медичної допомоги в сільській місцевості, працювати за єдиними правилами та стандартами. Необхідно через Закон України «Про службу швидкої медичної допомоги» зберегти таку медичну структуру.

ПРАВО ГРОМАДЯН НА ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Чорна В.Г., к.ю.н., доцент кафедри адміністративного права і процесу НАВС

Термін «публічна адміністрація» вперше було використано в праві Європейського Союзу. Аналіз окремих нормативно-правових актів ЄС дозволяє зробити висновок, що у європейському праві існує два визначення поняття «публічна адміністрація»: у вузькому та у широкому сенсі. У вузькому сенсі під «публічною адміністрацією» розуміються «регіональні органи, місцеві та інші органи публічної влади», «центральні уряди» та «публічна служба». Під органами публічної влади при цьому розуміється: «інституції регіонального, місцевого або іншого характеру, інші органи, діяльність яких регулюється нормами публічного права або діями держав-членів; органи, наділені достатніми суверенними повноваженнями країни, які з формальної точки зору не є частиною адміністративного апарату держави-члена, але структура та завдання якого визначені в законі (причому ці завдання належать сфері функціонування держави)».

У широкому сенсі в європейському праві до «публічної адміністрації», крім органів публічної влади, відносять ті органи, які не входять до неї організаційно, але виконують делеговані нею функції. Водночас, як зазначається у Резолюції щодо публічної (державної) відповідальності, під